Daniel Macek
3. ročník

vedoucí práce: doc. MgA. Jaroslav Prokop
12. května 2017

V hlavě

volný výstavní soubor

ucelený, koncipovaný soubor fotografií: odevzdává se min. 7ks fotografií v archivní kvalitě, výstavní formát, libovolná technika, adjustováno + artist's statement

Nepřenositelný vizuální zážitek

Fascinuje mě myšlenka, že nejsme schopni popsat jinému člověku, jak vnímáme barvu. V dětství nás naučili, že hasičské auto je červené a od té doby tuto barvu sami označujeme jako červenou. **Ale co když moje červená není stejná jako Vaše červená?** Co když jsem jako malý kluk viděl hasičské auto žlutě a pouze mě rodiče naučili označovat tento odstín jako červenou?

Barva je iluze. Barva jak ji známe neexistuje ve vnějším světě - mimo naší osobu. Na rozdíl od gravitace, nebo protonů, barva je tvořena v naší hlavě. Náš mozek převádí určité vlnové délky elektromagnetického spektra na barvu. Ty samozřejmě mohu přesně změřit, ale nemohu změřit nebo pozorovat to, jak vnímáme barvu uvnitř naší mysli. Z hlediska vnímání barvy jsme na to všichni sami V NAŠICH HLAVÁCH.

V první části mého souboru jsem barvu jako "píp" informaci o objektu tedy naprosto vypustil. Vzal jsem běžné předměty denní potřeby, které definují mou osobnost a jsou pro mě něčím významné (například fotoaparát, moka konvičku na kávu, pilku na dřevo apod.) a "ořezával" z nich jejich základní definující informace - zmíněnou barvu, texturu, lesk a vyextrahoval jsem pouze jejich **tvar**.

Této podoby jsem docílil technologiií vakuového tvarování plastů, které využívá fyzikálních a mechanických vlastností termoplastických hmot, které se při zahřátí mění do plastického stavu. Při následném ochlazení se struktura plastu opět vrací do tuhého stavu. Vyrobil jsem si zjednodušenou

verzi vakuového stroje, který se skládá z rámu, do kterého se vypíná plastová deska a ze základny, na kterou se pokládá objekt (kopyto) ze kterého chceme udělat formu.

V druhé části souboru jsem odstranil i bílou barvu, díky které byli na fotografii viditelné stíny, které dodali mozku dostatek informací, aby si dotvořil představu o přesném tvaru objektu. Použil jsem transparentní plastové desky k vytvoření otisku mého obličeje. Na snímku tak tvar dotváří již pouhé odlesky na povrchu masky. Dostávám se tak na hranici možnosti zachytit tvar pomocí fotografického média a tedy 2D obrazu. Vytvořil jsem tedy jednoduchou animaci, kdy se plastová maska otáčí po své svislé středové ose.